

от “бобата” и го сложила на детето си – още на другия ден то посиняло. Всички жени се завайкали и й казали да отиде и да го върне ... От там не се взема, там се носи..” (м., р. 1934 г.)

В случай, че е обречено животно за здраве /“совралък”/, то може да бъде заколено и пред вратата на къщичката. Там потича малко кръв, като по този начин се принася в жертва. След това се носи в къщи, там се готви, канят се хора и се гостят с курбана.

В Пловдив „Дьон баба” е като покровител и на жена, която гледа на карти, на мъниста, прави магии. „Магии правеше баба Стефана Еленкова. Тя си бе спечелила име, че “Дьон баба” само нея слуша, че каквото му иска, давал ѝ го. Помагал ѝ да прави магии. И то за какво не!... Не в къщи, а при гроба му. На гроба имаше голяма плоча, отгоре заоблен камък, висок два аршина. Бе останал от турско време и какво не се разправяше за него. Как всяка вечер в 9 часа изкача от гроба с бяла риза, дълга до петите..... че любими гозби са фасул, леща, постни сърми, та срещу Васильовден слагали от тях на гроба му.... Старата жена живееше в една барака на двора. Не минаваше ден някоя жена да не влезе в бараката. Изслуша я бабата, огледа я, па отсече.... Ако по някакво съвпадение магията излезеше сполучлива, носиха и бакшиши” (Алваджиев 2000: 108-109).

Всички вярващи в съществуването на “бобата” считат, че той закриля дома, в който се настанява. Не причинява зло на стопаните, помага им със съвети “Той е дух, добър дух. Много помага” (ж., р. 1934 г.). Те също се грижат за него.

За разлика от алианските тюрбета, където тези функции изпълнява възрастен мъж, тук грижата има жена – младо, неженено момиче (Чирпан, Петрово). Тя поддържа добра хигиена “Вътре е чисто, много чисто”, варосва стените, замазва пода с кал и говежди лайна (характерна за ония години замазка за подовите от трамбувана пръст в селските къщи). Не е задължително да бъде от циганския/ ромския етнос – в с. Петрово доста години това прави българка. След като става семейна, функциите ѝ се поемат от циганка (ж., р. 1934 г.). За текето в Ново село грижи полага възрастна циганска жена, която никога не е боледувала. Битува поверие, че текето предпазва хората от болести и лоши неща. Много тежко преживява унищожаването му (м., р. 1933 г.).

Така описан “бобата” приема пазителска функция и се доближава до образа на змея стопанин на къщата в българската митология. В някои райони се вярва, че той живее в езеро (извор), който редовно се почиства. Къпането на хора там се приема като здравна предпазна практика. Друга де змеят се настанява в дърво вън или вътре в селото. Това дърво никой не